

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATURA KRAJOWA
Z - CA PROKURATORA GENERALNEGO

Warszawa, dnia 21.09.2016 r.

PK IV Ksu 14.2016

Pani/Pan
Prokurator Regionalny
(wszyscy)

Szanowni Państwo,

Uprzejmie przekazuję - do wiadomości i wykorzystania służbowego w bieżącej praktyce - kserokopię postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt IV KK 153/16, dotyczącego wymogów jakim powinno odpowiadać uzasadnienie orzeczenia sądu o umorzeniu postępowania wobec sprawcy na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. z orzeczeniem środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia go w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym na podstawie art. 93 k.k. i art. 94 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w 2007 r.

Sąd Najwyższy w postanowieniu tym wyraził pogląd, że sąd orzekając o stosowaniu środka zabezpieczającego winien był zbadać kwestię znacznej społecznej szkodliwości czynu, o jakiej mowa była w ówczesnym art. 94 k.k., a przy ocenie której – stosownie do treści § 2 art. 115 k.k. – winno się brać pod uwagę jedynie rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu oraz wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak i – co nie dotyczy spraw gdzie stwierdzona została niepoczytalność sprawcy – postać zamiaru, motywację sprawcy oraz rodzaj i stopień naruszonych reguł ostrożności.

Powyższe postanowienie ma istotne znaczenie dla praktyki, ponieważ nie jest to pierwszy przypadek, gdzie sąd orzekając o internacji psychiatrycznej w trybie

przepisów prawa karnego, zaniechał odniesienia się w uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia do przesłanek wynikających z art. 94 § 1 k.k. w zw. z art. 93 k.k. (uchylonych z dniem 1 lipca 2015 r.), a jedynie ograniczył się do przywołania stanowiska biegłych lekarzy psychiatrów, że istnieje duże prawdopodobieństwo popełnienia przez sprawcę kolejnego czynu zabronionego (np. sprawa Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim o sygn. II K 854/09).

W związku z powyższym proszę o zwrócenie uwagi na podobnego typu sprawy, albowiem również z treści aktualnie obowiązującego przepisu art. 93g § 1 k.k., umieszczenie sprawcy określonego w art. 93c pkt 1 k.k. w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym jest możliwe, „jeżeli istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że popełni on ponownie czyn zabroniony o znacznej społecznej szkodliwości”.

Robert [Signature]